

Descriptio ambonis

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΒΩΝΟΣ ΛΕΧΘΕΙΣΑ ΙΔΙΑΖΟΝΤΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΝ ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΙ

Ἐχεις ἅπασαν, ὦ βασιλεῦ, τὴν ἐλπίδα, προσθεὶς τὸ λείπον τῶι νεῶι τῶι παγκάλωι. οὐκοῦν, ἄριστοι, προσφόρως καὶ νῦν ἐγὼ ἦκω τὸ λείπον προστιθεὶς τῶι βιβλίωι. καλὸν γὰρ ἂν εἴη τοὺς λόγους τῶι δεσπότῃ συνδημιουργεῖν τὸν νεῶν τὸν τοῦ λόγου. εὖ γ' ὦ θέατρον, εὖ γε τῆς προθυμίας τῆς εἰς τὸ κρεῖττον· οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἐμοὶ τὸν νοῦν προσέχοντες, ἀλλὰ τοῦ νεῶ χάριν θέατρον ἔσται καὶ πανήγυρις πάλιν. εὖ γ' ὦ θέατρον· τρεῖς γὰρ ἤδη συγκαλῶν καὶ τῶν συνήθων ἐξαναστήσας πόνων οὐπω σκυθρωπὸν εἶδον ὑμῶν οὐδένα, οὐκ ἀσχολίαν τιθέντα προυργιαιτέραν. ἔστιν γὰρ οὐδὲν μικρὸν, οὐδ' εἰ μικρὸν ἦι, τῶν τοῦ μεγίστου βασιλέως καὶ τοῦ νεῶ τοῦ πᾶσαν ἡμῖν ἐμποήσαντος χάριν τρυφῆς τε μακρᾶς εὐσεβεῖς πανηγύρεις· ὃς πᾶσι σεμνὴν ἐμβαλῶν εὐθυμίαν πᾶσαν κεκίνηκε λογικὴν ἀηδόνα, ὥσπερ φανέντος ἕαρος, ἐξωιχηκότος χειμῶνος, ἤδη πᾶς τότε κλάδος τρέφει εὐφωνον ἠχοῦς ποικίλης μελωιδίαν. πέφυκε τοίνυν μικρὸν οὐδὲν τοῦ νεῶ· ἔστι γὰρ ἀληθῶς παμφόρου τρυφῆς θέα. οὐκοῦν πρόσειμι τῶι σεβασμίωι τόπωι, ὃν ὁ βασιλεὺς ἔναγχος ἐξειργασμένος κάλλιστον εἶναι χωρίον τοῖς βιβλίωις τῶν μυσταγωγῶν ἱερούργηκεν λόγων.

Ὑμνοπόλοι Χριστοῖο θεοῦδέες, ὧν ὑπὸ φωνῆς πνεύματος ἀχράντοιο μετ' ἀνέρας ἦλθεν ὀμφὴ ἀνδρομέην Χριστοῖο διαγγέλλουσα λοχείην· ἡδ' ὀπόσοι μετὰ τύμβον ἀκήρατον ἔθνεσι γαίης σύμβολα κηρύσσοντες ἀνεγρομένοιο θεοῖο πᾶσαν ἐφαιδρύνασθε κατηφέος ἄντυγα κόσμου, τυφλὸν ἀμειδίτοιο νέφος σκεδάσαντες ὀμίχλης· οἱ ξίφος, οἱ μᾶστιγα βιοφθόρον, οἱ τε καμίνοισι ἀσπασίως ἔτλητε, καὶ οὐκ ἐκλίνατε κωφοῖς αὐχένας εἰδῶλοισι, βάσιν δ' ἐστήσατε θυμοῦ ἔμπεδον ἀχράντοιο θεοῦ περὶ μάρτυρι τιμῆι· οἷς πλέον ἡελίοιο μόρου ζεῖδωρος ἀνάγκη ἐλπίσιν ἀφράστοισιν ἐφήνδανεν· οὓς ποτε λύθροις λουσαμένους ἰδίωσι βιαρκέος ἀντὶ λοετροῦ Χριστὸς ἄναξ ἔστεψε, καὶ αἱμαλέοισι ρεέθροις ψυχαίης ἐκάθηρεν ὄλην σμῶδιγγα καλύπτρης· δεῦρο, χοροὺς στήσασθε καὶ εὐαγγέεσσιν ἀοιδαῖς σύνθροον ἡμετέρησι μέλος πλέξασθε χορεῖαις. ὑμέτερος γὰρ χῶρος αἰεῖται, ὀππόθι πολλὴ θεοπεσίαις βίβλοισιν ἀκήρατος ἔγρεται ἠχώ. Ἔστι τις εὐρυπόροιο κατ' ἔνδια μέσσα μελάθρου ἀβρὸς ἰδεῖν καὶ μᾶλλον ἐς ἀντολίην τι νενευκῶς πύργος, ἀκηρασίωισιν ἀπόκριτος ἦθεσι βίβλων, ἴορθιος βάθροις, διδυμάοισιν ἀμβατὸς οἶμοις, ὧν μία μὲν ποτὶ νύκτα τιταίνεται, ἡ δὲ πρὸς ἡῶ. εἰσὶ γὰρ ἀλλήλησις ἐναντία, ἀμφοτέραι δὲ εἰς ἓνα χῶρον ἄγουσιν ἴσον περιηγεῖ κύκλωι. ἐνδάδε γὰρ κύκλωι μὲν εὐοικότα χῶρον ἐλίσει λαῶς ἕεις· οὐ μὴν περιηγεῖ πάντοσε τόνωι ἴσος ἔφυ, βαιὸν δὲ συνέρχεται, εἰσόκε πέτρου ἄντυγα μηκύνει. πρὸς ἐσπερίην δὲ καὶ ἡῶ ἐκπροθέων κύκλωι λίθου μηκύνεται αὐχὴν, ἐμβεβαῶς βαθμοῖσιν. ὑπ' ἀργυρέοις δὲ μετάλλοις ἄχρις ἐπὶ ζωστήρα καλοὺς ἰδρύσατο τοίχους θεῖος ἄναξ, κεράεσσιν εὐοκότας. οὐ γὰρ ἐλίσει ἄργυρον ἐν λαίγγι περιδρομον ἀργυρῆ πλάξ κύκλωι ἀναπτύξασα πανόλβιον· ἀλλ' ἐνὶ μέσσωι τοῖχον ἀπιθύνοντα διαρκέα κύκλωι πετάσας ἴδρις ἀνήρ ἐκάτερθε πόρους βαθμῖδος ἀνοίγει. οὐδὲ μὲν ἀφράκτοις ἱερῶν ἐπὶ χεῖλεσι βαθμῶν τάρβος ἔχει κατιόντας, ἐπήραρε δ' ἔρκεα τέχνη λαίνα παμφανόωντα· τόσον δ' ὑπερέσχεθε βάθρων ὅσον ἀπιθύνειν βροτέην χέρα. ταῦτα μεμαρπῶς μόχθον ἐλαφρίζει τις ἐς ὄρθιον οἶμον ἀνέρπων. λοξοτενεῖ δ' ἐκάτερθεν ἐφιδρυθέντα κελεύθωι βαθμοῖς μεσσατίωι συναέξεται ἡδ' ἀπολήγει.

Ναὶ μὴν οὐδ' ὄγε λάας ἐτώσιος· οὐδὲ γὰρ αὐτως ἄγριον ἠλιβάτου κορυφῆς τμήξαντο κολώνην μηκεδανῆς τανύμετρον ἀπιθυντήρα κελεύθου· ἀλλὰ καὶ εὐτέχνοισιν ὄλος φαιδρύνεται ἔργοις καὶ φύσιν αἰολόμορφον ἔχων ποικίλλεται αἴγλη. τοῦ μὲν ἔπι τροχάουσι διαμπερές οἶά τε δῖναι, πῆι μὲν ἴσαι κύκλοισιν ἀτέρμοσι, πῆι δὲ γε κύκλων βαιὸν ἀποπλαγχθέντας ὑπεκτανύουσιν ἐλιγμούς. ἔστι δὲ πῆι μὲν ἔρευθος ἰδεῖν κεκερασμένον ὥχρωι, πῆι δὲ καλὸν βροτέοισι σέλας στονύχεσιν ὁμοῖον. ἄλλοθι δ' ὀρμηθεῖσα πρὸς ἀργεννὸν σέλας αἴγλη, ἠρέμα μιμνάζουσα, χάριν μιμήσατο πύξου ἢ μελισσήεντος ἐπήρατον εἰκόνα κηροῦ, ὃν καθαραῖς προχοῆσι βροτοὶ νίζοντες ἐρίπναις πολλάκι τερσαίνουσιν ὑπ' ἡλιώτιδας αὐγὰς· ὃς δὲ μεταΐσσει μὲν ἐς ἄργυφον, εἰσέτι δ' οὐπω τρέψεν ὄλην χροίην ἔτι λείψανα χρύσεια φαίνων. τοῖος καὶ δολιχῶν ἐλέφας κεχρωσμένος ὄλκοις χροίην ἀργυχέην ἐτέων ἐπὶ μῆλον ἐλαύνει. πῆι δὲ πελιδνωθεῖσαν ἔχει χάριν· οὐδὲ γὰρ αὐτως διὰ φύσιν προλέλοιπε πελιδνήεσαν ἀλάσθαι χροίην, ἀλλ' ἐπέμιξεν εὐγγραφα δαίδαλα πέτρηι. ἀργεννή δ' ἐπὶ τοῖσι πολύτροπος ἄνθος αὐγῆ ἀμφιθέει· πῆι μὲν γὰρ ἐπέρχεται εὐρέϊ χώρω ἀκροβαφῆς κροκέοιο πελιδνήεντος ἀώτῳ, πῆι δ' ὑπολεπτυνθεῖσα φαίνεται, ἴσα δὲ μήνηι ἀρτιγενεῖ περὶ λεπτὰ κεράατα φέγγος ἐλίσσει. ἄγχι δὲ πετραίης Ἰερὴ πόλις ἐστὶν ἐρίπνης, ἣ τις ἐδὸν περίπυστον ἐφήρμοσεν οὖνομα πέτρῳ. Πᾶν δὲ τὸ καλλιθέμειλον ἔδος πετραῖον ἐκεῖνο, ἔνθα σοφῶν ἀνάγουσι θεηγόρα δήνεα βίβλων, ὅκτῳ δαιδαλέοισιν ἐφήρμοσε κίοσι τέχνη, ὧν δύο πρὸς Βορέην, δύο δ' ἐς Νότον εἰσὶν ἀήτην, καὶ δύο πρὸς Φαέθοντα, δύο πρὸς ἐδέθλια νυκτός, ὡς κεν ἀνοχλίζοιτο, γένοιτο δὲ νεϊόθι πέτρης οἶά περ ἄλλο μέλαθρον, ὅπῃ σοφίης ὑποφῆται ἴλαον ἀγλαόπαιδα προεντύνουσιν ἀοιδῆν. ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἔνερθε τέγος, τοῖς δ' ὑψόθεν οὐδας. καὶ τὸ μὲν ἑκταδίοισιν ἴσον πεδίοισι νοήσεις ἀκλινῆς ἀμφὶ πέδιλα βροτῶν· τὸ δ' ἔνερθε λαχίνας λαοτόμος κοίληνεν, ὑπερτέλλει δὲ καρῆνων εὐϊέρων κυρτωθὲν ἄνω τεχνήμονι κόσμῳ, οἶα κραταιρίνοιο κεκυφότα νῶτα χελώνης, ἣ τις ὑπὲρ πῆληκος ἀνορθωθεῖσα βοεῖη, πύρριχος εὐδίνητον ὄθ' ἄλμασιν ἀνέρα πάλλει. ὀκρίοεν δὲ μέτωπον ὄλης λάϊγος ἐκείνης πάντοθεν ἀργυρέοισι διεζώσαντο μετάλλοις, ὀπόθι δαιδαλοεργὸς ἀνὴρ γλωχῖνι σιδήρου δένδρεα ποικιλόμορφα καὶ ἄνθεα καλὰ χαράσων ἀβρὰ πολυπτόρθων ἐνεθήκατο φύλλα κορύμβων.

Πᾶσι δ' ὁμῶς βάρθοις τε καὶ οὐδεῖ κίοσι τ' αὐτοῖς ἴδρις ἀνήρ, ἀδόνητα θεμεῖλια πάντα φυλάσσω, λαϊνέης ὑπένερθε βάσιν κρηπίδος ἐγείρει, ἀνδρομέου ποδὸς ὕψος ὑπερτέλλουσιν ἀρούρης. ὄφρα δ' ἀνευρύνωσι θεμεῖλια κεῖνα μελάθρου, ἡμιτόμους ἐκάτερθε μέσην περὶ γαστέρα κύκλους λάεσιν ἀμφεβάλλοντο, περιτμηγῆντι δὲ χώρω κίονας ἐστήσαντο διασταδόν, ἡμισυ κύκλου ἀμφιπεριστέψαντας. ὄλη δ' εὐρύνετο γαστήρ τέτρασιν ὀλβίστοις ὑπὸ κίοσιν ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐς Νότον ἐς Βορέην τε. τὸ δὲ σπέος εἴκελον οἴκῳ ἀμφιέλιξ ἐκάτερθεν ὑφ' ἔρκει λάας ἐέργει. τοὺς μὲν ἀνὰ Φρύγα χώρον ἐς ἔνδια Μυγδόνοιο ἄκρης λαοτόμοι σθεναρῆσιν ἀνεστήσαντο μακέλλαις κίονας ἱμερόντας· ἰδὼν δὲ τις ἄνθεα πέτρης, ἐξενέποι κρίνα λευκὰ ῥόδων καλύκεσσι μιγῆναι καὶ μαλακοῖς πετάλοισι μινυνθαδῆς ἀνεμώνης, πῆι μὲν ἄλις ῥοδόεντα καὶ ἠρέμα λευκὰ μετάλλῳ, πῆι δ' ἄλις ἀργινόντα καὶ ἠρέμα πυρσὰ φανέντα· τῆι δὲ μίγα σχίζουσι διὰ φλέβας ἴνες ἀραιαὶ τῆι καὶ τῆι κατὰ βαιόν· ἐν ἀλλήλαις δὲ χυθεῖσαι εἴκελα πορφύρουσι Λακωνίδος αἵματι κόχλου.

Πρῶτα μὲν ἀμφιέλισαν ὑπὸ κρηπίδα βαλόντες, δαιδαλέην, καμπτοῖσιν ἀποστίλβουσιν ἐλιγμοῖς, λαϊνέους στήσαντο πεπηγότας ὑψόθι βωμούς, Βοσπορίας τμηγῆντας ἀπ' εὐλάϊγος ἐρίπνης. λευκὰ δ' ἀπαστράπτουσι, καὶ εἰ σοπράδεσσι κελεύθοις σκίδναται ἀργινόνεντι περὶ χροῖ κυανῆ φλέψ. δισάκι μὲν πισύρεσσι ὑπὸ πλευρῆσιν ἐκάστῳ βωμῷ λαοτύπος χάριν ἔξεσεν, αὐχένα δ' αὐτοῖς κυκλοτερῆ

γλυφάνοισι χάλυψ ἔσφιγξε τορείης, ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον ἀρηρότι νειόθι κίων ἵχνος ἐφιδρύσειε βαλὼν περιηγεί βωμῶι. ἀγλαΐη δ' ἐγέλασεν ὄλου κατ' ἐδέθλια νηοῦ, κίονος ἰδρυθέντος ἐυξέστωι ἐπὶ βωμῶι, οἶον ὅτ' ἠελίοιο νέον περάτης ἀνιόντος λευκὸν ἐρευθομένησι νέφος ποικίλλεται ἀυγαῖς. Οὕτω μὲν πισύρεσσι περισταδὸν ἤμισυ κύκλου κίοσιν ἀμφεβάλλοντο· τὸ δ' ἤμισυ κίοσιν ἄλλαις τέτρασι κυκλώσαντες ἔτορνῶσαντο χιτῶνα λαΐνον ἱμερόεντα πέριξ εὐεργέος ἄντρου. κίοσι δ' ἐν πισύρεσσι μεταίχμια τρισσὰ δοκεύων, καὶ τάδε τοῖς Ἱερῆς πόλιος θρίγκωσε μετάλλοις βαιὸν ἐπιγναμφθέντα καλὸν περὶ λαῶν ἐλίσσω· ἔπρεπε γὰρ καὶ πέτρον ἐς ἱερὸν οὖνομα νεύειν καλὸν ἀκηρασίοιο πέδον στέψαντα μελάθρου ὑστατίωι δ' ἐνέθηκε θύρην εὐπηγέα χώρωι, ἠρέμα γυρωθεῖσαν, ὅθεν κατ' ἐδέθλιον ἄντρου εὐΐεροις βίβλοισιν ἀνειμένος ἔρχεται ἀνὴρ. σχήματα δὲ σπήλυγγος ὁμοῖα πάντα νοήσεις, ἔς τε Νότον Γαράμαντα καὶ εἰς Ἀριμασπὸν ἀήτην κίοσι καὶ κρηπίδι καὶ ἔρκει. τοῖς δὲ θυρέτροις οὐχ ἓνα χώρον ἔθεντο δαήμονες, ἀλλὰ τὸ μὲν που ἐσπέριον, τὸ δ' ἔπηξαν ἐώϊον· ἐσπέριον μὲν πρὸς Βορέην, νοτίη δὲ πυλὶς Φαέθοντα δοκεύει. ἔρκεα δ' οὐκ ἰσόμετρα πεπηγῶσι κίοσιν ἔστη, ἀλλὰ τὰ μὲν χαρίεντος ὑπερέλλουσιν ἐδέθλου ὅσον ἀποκρύπτειν ὑπὸ κεύθεσιν ἀνέρας ἄντρου. οἱ δὲ βαθυγλύπτοισι καρῆασι κίονες ὀκτῶ ἔρκεος ἐξανέχουσι, καὶ εἰ βάσιν ἔμπεδον ἄμφω ἰσοτενῆ κρηπίδι μιῇ στήσαντο δομαίηι. χρυσεοκολλήτοις δὲ περιστίβουσι καρῆνοισι ὄλβια μαρμαίροντες, ἴσα χρυσαυγεί δίσκωι ἠελίου προβλήτας οἴστεύοντος ἐρίπνας. Πάντα δ' ὑπερέλλοντα καρῆατα κυκλάδι κόσμωι δουρατέη στεφάνωσε περίδρομος ὑψόθεν ἄντυξ, ὡς κεν ἐπιζεύξειε μιῇ στροφάλιγγι δεθέντας κίονας, εἰ καὶ ἕκαστος ἀπόκριτός ἐστιν ἐκάστου· ἥς ἔπι πυρσοκόρυμβα πεπηγῶτα δένδρεα δήεις, ἀργυρέων στράπτοντα χύδην πυρὸς ἄνθος ὀράμνων. οὐ μὴν ἦι κε τύχησιν ἀπόπλανος ἔδραμεν ὄρπηξ, ἀλλ' ἀνέχει κατὰ κόσμον ἴσος πολυάντυγι κώνωι, βεβριθῶς σελάεσσιν. ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κύκλου αἰὲν ὑποκλέπτων ἐπὶ λοίσθιον ὄξυς ἀνέρπει ἔνθα δὲ τερμιόεντα καλὸν ζωστήρα νοήσεις, πάντοθι σαμφείροιο καταχρωσθέντα κονίηι καὶ χρυσεῖσι κισσοῖο περιστεφθέντα πετήλοισι. πρὸς δὲ δόμον Ζεφύροιο καὶ ἐς πτερὸν αἴθοπος Εὐρου δοιοὺς ἐγκατέπηξαν ἐπ' ἄντυγος ἔνθα καὶ ἔνθα σταυροὺς ἀργυρέους, ὅθι μυρία φάεα πυρσῶν ἄμμασιν ἀκροέλικτος ὁμιλαδὸν ἦλος ἐέργει, γυρὸν ἐυγνάμπτωιο καλαύροπος εἶδος ἐλίσσω.

Τόσσα μὲν ἀμφικέλευθος ἔχων φαιδρύνεται ἄμβων· τόνδε γὰρ οὕτω χώρον ἐφήμισαν ἀμβατὸν οἶμαις θεσπεσίαις, ὅθι λαὸς ἐπίσκοπον ὄμμα τιταίνει εἰσαΐων ἄχραντα θεουδέος ὄργια μύθου. Οὐδὲ μὲν οὐ βάθροισιν ἐτώσιον ἔνθεσαν αὐτῶς τμήμα λίθων, λεπτὰς δὲ κατ' ἀργεννοῖο χυθείσας ἵνας ἐσαθρήσει τις ἴσον δ' ἀλιανθεί κόχλωι νήδυμα πορφύρουσιν. ἐπ' ἀτρίπτοισι δὲ πέτροις ἀνδροδόκων ἀκμηῆτα ράχιν τρηχύνατο βάθρων λαοτόρος, στήριγμα ποδῶν ἀμετάτροπον ἴσχωι, μὴ τις ὀλισθήσαντα καταβᾶτις οἶμος ὀδίτην ὑψόθεν ἀρπάξασα κατ' οὐδέος ἄστατον ἄξι. οὕτω μὲν κατὰ κόσμον ἐπασσύτερησι πορείαις λαῶς ἐπεμβαίνων ὑποχάζεται ἄλλος ἀπ' ἄλλου, ὅσον ἀναθρώσκων τις ἀμοιβαδὸν ἵχνος ἐρείσει. Ὡς δὲ θαλασσαίοισιν ἐν οἴδμασι νῆσος ἀνίσχει, δαιδαλέη σταχύεσσι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβωι καὶ θαλερῶι λειμῶνι καὶ εὐδένδροισιν ἐρίπνας· τὴν δὲ παραπλώοντες ἐπολβίζουσιν ὀδίται, ἄλγεα βουκολέοντες ἀλικμήτωι μερίμνης· οὕτω ἀπειρεσίωιο κατ' ἔνδια μέσσα μελάθρου λάεσι πυργωθεῖς ἀναφαίνεται ὄρθιος ἄμβων, δαιδαλέος λειμῶνι λίθων καὶ κάλλει τέχνης. ναὶ μὴν οὐδ' ὄγε πάμπαν ἀπόκριτος ἐς μέσον ἔστη χώρον, ἀλιζώνοισιν ὁμοῖος ἦθεσι νήσων· ἀλλ' ἄρα μᾶλλον ἔοικεν ἀλιρροθίωι τινὶ γαίηι, ἣν πολιοῦ προβλήτα δι' οἴδματος ἰσθμὸς ἐλαύνει μεσσατίοις πελάγεσσι, μιῆς δ' ἀπὸ δέσμιον ἀρχῆς ὀχμάζων ἀνέκοψεν ἀληθέα νῆσον ὀρᾶσθαι· ἡ δὲ θαλασσαίοισιν ἐπιπροθέουσα ρεέθροις ἴσθμιον ἀγχιάλωιο καθήψατο πεῖσμα κολώνης. τοῖος ἰδεῖν ὄδε χώρος· ἀφ' ὑστατίου γὰρ ὀρούσας ἀντολικοῦ βαθμοῖο πολὺς διανίσσεται αὐλῶν,

είσοκεν ἀργυρέην περι δίκλιδα ταρσὸν ἐρείσει, μηκεδανῆι κρηπίδι θυηπόλον ἔρκος ἀράσσω. τοίχοις δ' ἀμφοτέρωθε διείργεται. οὐ μὲν ἐκείνοις ἔρκεσιν ὑψιτενεῖς ἔβαλον πλάκας, ἀλλ' ὅσον ἀνδρὸς ὀμφάλιον ζωστήρα παρισταμένοιο χαράξαι. ἔνθεν ὑποτροπάδην χρυσέην εὐάγγελος ἀνήρ βίβλον ἀερτάζων διανίσσεται. ἰεμένης δὲ πληθύος, ἀχράντοιο θεοῦ κατὰ μύστιδα τιμῆν, χεῖλα καὶ παλάμας ἱερὴν περι βίβλον ἐρείσαι, κύματα κινυμένων περιάγνυται ἄσπετα δήμων. καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀμφιπλήγι τιταίνεται εἵκελος ἰσθμῶι χῶρος, ἀπιθύνων πρὸς ἀνάκτορα σεμνὰ τραπέζης ἄνδρα καταθρόσκοντα βαθυκρήνου περιωπῆς· Θεσσαλικῆι δ' ἐκάτερθεν ὄλην χλοερῶπιδι πέτρην ἀτραπὸν ἐφράξαντο. πολὺς δ' ὑπὸ λάεσι λειμῶν ὄμμασιν ἱμερόεσσαν ἄγει χάριν. ἀμφὶ δ' ἐκάστη Θεσσαλικῆι λάϊγγι παρίσταται οἷά τις ἄλλος κίων ἰσοτενῆς, περιηγέσιν οὗ τι κυλίνδροις εἰδόμενος· φαίη τις ἀνήρ γραμμῆισι μεμηλῶς σχῆμα κύβου μεθέπειν περιμήκεος οὐκ ἰσοπλεύρου κίονας. ἀρμονίην δὲ Μολοσσίδος ἐνθάδε πέτρης λαοτόροι ζεύξαντες, ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐν ἄλλωι πέτρον ἐνεσφήκωσαν. ἀπὸ Φρυγίης δὲ κολώνης λαοτύπος καὶ τούσδε λίθους ἐτμήξατο τέκτων. ἔνθα δὲ βουκολέοντα μεληδόνας ὄμματα βάλλων πῆι μὲν ἴδοις καλὴν ὀφιώδεα σύρματα πέτρην ἀμφιπεριπλάζουσιν, εὐγνάπτοις δὲ πορείαις νήδυμα κυμαίνουσι· παρ' ἀλλήλας δὲ ταθείσας πυρσὴν ἀργυρέην τε καὶ ἀμφοτέρων τινὰ μέσσην χροίην ἀμβολάδην τις ἀμοιβαδὸν ὀλκὸς ἐλίσσων ἀγκύλον ἐρπυστήρι δρόμωι σπεῖρημα κυλίνδει· πῆι δὲ σεληνήεντα καὶ ἀστερόεντα νοήσεις γραμμαῖς ἀλλοπρόσαλλα φύσει σφρηγίσματα πέτρης. ἀλλὰ καὶ ἐκταδίους ἐπὶ χεῖλεσιν ἔρκεος ἄλλην τῆς αὐτῆς γεγαυῖαν ἐϋπρήωνος ἐρίπνης μηκεδανῆν λάϊγγα καθήρμωσαν, ὄφρα κεν εἴη νειόθι μὲν κρηπίδος ἐνιδρυνθεῖσα θεμελίους πέτρης Θεσσαλικῆς βάσις ἔμπεδος, ὑψόθι δ' ἄλλωι ἄμματι πετρήεντι κατάσχετος. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς πλευρὰς τετρατόμοις ὑπὸ κίοσι δεσμὸς ἐέργων ἄτροπον ἀστυφέλικτος ἐπ' οὐδεῖ πυθμένα πήσσει. ὥς δ' ὅτε τις Τυρίοιο πολύχροος ὑψόθι πέπλου νήματα χρυσοέλικτα περιδρομα πάντοθι βάλλων πῆι μὲν ὄλην περι πέζαν ἀρηρότα κόσμον ἐλίσσει, πῆι δὲ καλὸν πέπλοιο περι στόμα, πῆι δὲ γε χειρῶν ἀμφοτέρων ἔστεψε διήλυσιν· ἀγλαΐη δὲ πάντοθεν εὐλείμων ἐαρόχροα νήματα πέπλου ἀμφὶς ἔχει, χρυσοῦ δὲ μίτου σέλας ἄλλον ἐπ' ἄλλωι ὄλβον ἐπανθίζων περι κάλλει κάλλος ἐγείρει· οὕτω ποικιλοεργὸς ἀνήρ, χλοεροῖσι μετάλλοις μαρμαρυγὴν ἱεροῖο βαλὼν χρυσαυγέα πέτρου, ἀμφοτέροις ἀμάρυγμα φαάντερον εὖρεν ἀνάψαι. ἀντολικὸν δ' ἐπὶ τέρμα, παρ' ἔρκεα σεμνὰ τραπέζης, ἰσθμὸν ἀποτμήξαντο, διήλυσιν ὄφρα κελεύθου ὠκυτέρην τεύξωσι παρερχομένοισιν ὀδίταις. Τοῖα μὲν ἀγλαόδωρος ἐμὸς σκηπτουῆχος ἐγείρει ἔργα θεῶι βασιλῆϊ. πολυστέπτοις δ' ἐπὶ δώροις καὶ σέλας ἀστυόχοιο ἐῆς ἀνέθηκε γαλήνης νηδὸν ὑπερ πολύμνον, ὅπως θεοδέγμονι βουλῆι ἔμπνοον ἰδρῦσειε γέρας κοσμήτορι κόσμου, Χριστῶι παμβασιλῆϊ. σὺ δ' ἴλαος ἴλαος εἴης, παμφαῆς ἀχράντου τριάδος σέβας, ἄστει Ῥώμης καὶ ναέταις καὶ ἀνακτι καὶ ἱμεροδερκεῖ νηῶι.